

En julefortelling

En kveld for ikke så lenge siden besøkte jeg en lokal pizzarestaurant på Ås, en liten by sør for Oslo. Jeg oppdaget at de to mennene som drev Babylon Pizza var flyktninger fra krigen i Syria. Mens vi snakket, fikk jeg vite at de var kristne og snakket arameisk.

Jeg visste at arameisk var det språket Jesus snakket. Da han sa: "Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn", snakket Jesus arameisk.

Jeg spurte dem hvordan man sier "Hei" på arameisk. Sargon skrev på et ark "Shlama elohk" med en dyp guttural lyd som representeres av bokstavene "hk".

Jeg sa: "Shlama elohk, Sargon". Og til vennen hans: "Shlama elohk, Emad." De smilte, kanskje på grunn av min gutturale lyd med amerikansk aksent.

Så spurte jeg dem hvordan man sier "Takk". Sargon skrev: "Basima Raba", med trykk på "si" og trykk på "ra".

Sargon fortalte meg at arameisk fortsatt er språket de bruker i byen Maloula, høyt til fjells i nærheten av Damaskus.

Da pizzaen min var klar, kikket jeg på papiret og sa til mine nye venner: "Basima Raba". De smilte og svarte på sitt gamle språk: "Vær så god".

Mens jeg satt og spiste ost- og champignonpizza i min lille leilighet (du kan se døren til leiligheten min på bygningen til venstre på bildet), begynte jeg å tenke: Hva ville Jesus ha gjort hvis han kom tilbake til vår urolige verden i dag 7. desember 2016?

Ville han gå langs gatene i Oslo, fulle av lys og juledekorasjoner, og beundre de festlige butikkvinduene? Ville han sette seg ned ved et bord dekket med rød duk og skimrende lys til den tradisjonelle julefesten? Ville han forsøke å finne julestemningen i en kirke hvor koret sang "Gled deg, du jord" mens orgelet spilte i bakgrunnen?

Eller ville han. . . dratt til Aleppo i Nord-Syria, der krigen hadde herjet landet siden våren 2011? Militære jettfly fløy over byen, mens de siktet mot boligblokker der folk prøvde å sove om natten. De siktet mot markeds plasser der folk prøvde å finne seg mat nok til å hjelpe dem igjennom enda en dag. De siktet mot skoler der barn forsøkte å leve et normalt liv. De siktet mot sykehus der leger med begrenset medisinsk utstyr prøvde desperat å holde sine pasienter i live.

Jesus ville finne sykehusavdelingen hvor utmattede unge kvinner fødte underernærte barn, mens bygningen ristet av at bomber eksploderte i gatene utenfor.

Han ville lytte til skrikene og ropene på arabisk, som han forsto, og han kunne snakke. . . siden han også kunne forstå og snakke hebraisk. Han ville legge en trøstende hånd på den svette pannen til en kvinne som skalv av frykt. Han ville legge en oppmuntrende hånd på skulderen til en lege som ikke hadde mer bedøvelse igjen.

Han ville si "Basima Raba", takk, til de modige mennene som hadde på seg hvite hjelmer mens de fortsatt gravde ut folk i live av ruinene til en sammenrast bygning, og deretter brakt den skadde til sykehuset.

Og når bomben fra et jettfly kom brølende over byen og siktet mot sitt mål - det siste fungerende sykehuset i Aleppo - hvor menn i hvite hjelmer nettopp hadde kommet med enda en ambulanse lastet med blødende mennesker, og hvor leger som ikke hadde sovet på en evighet vasket hendene i en bønne med skittent vann før de vendte seg til neste pasient, og der strømmen gikk igjen, og der kvinner lurte på hvorfor de hadde blitt forbannet av denne vanvittige krigen, og hvor nyfødte tok sine første åndedrag og skrek med sine første livsrop. . . og bomben eksploderte midt i hjertet av sykehuset.

Jesus, som allerede hadde vært gjennom sin tortur på korset, ville plukke opp et dødt barn, et barn som var blitt grått av et støvteppe, og lure på hvorfor, etter to tusen år, slaktet vi fortsatt hverandre.

Han kunne gå ut av ruinene som var blitt igjen av dette sykehuset med det grå døde barnet i armene sine, slik at han kunne gå langs de sterkt opplyste gatene i Oslo og Paris og Berlin og St. Petersburg og Moskva og Beijing og San Francisco og Fifth Avenue i New York. Han ville bære barnet til FN i New York, og legge det på podiet foran generalforsamlingen, for at alle land i verden

kunne se. . . før han sa til dem: «Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn.»

* * * * *

John Slade

Ås, Oslo, Norge
9. desember 2016